26. Europaparlamentet uppmärksammar att Turkiet och EU står inför liknande utmaningar när det gäller energiförsörjning. Parlamentet understryker hur viktigt Nabuccoprojektet är för en tryggad energiförsörjning i EU, och uppmanar därför Turkiet att omgående genomföra det mellanstatliga avtalet om Nabuccoledningen. Parlamentet framhåller behovet av att utarbeta en gemensam extern energistrategi och att inleda förhandlingarna om energikapitlet, vilket skulle intensifiera samarbetet på energiområdet. Turkiet uppmanas att ratificera handelsändringen till energistadgefördraget, och uppmuntras att investera i den enorma potential som dess förnybara energikällor utgör.

27. Europaparlamentet konstaterar att de återkommande visumproblemen när det gäller Gats 4 betydligt begränsar rörligheten för turkiska affärsmän och lastbilschaufförer i EU. Parlamentet lyfter fram domstolens upprepade domar i den här frågan och uppmanar kommissionen att se till att medlemsstaterna respekterar dessa. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att ta upp viseringsförfarandena till förnyad granskning i syfte att undanröja handelshindren.

28. Europaparlamentet beklagar att den lagstiftning som garanterar att fackliga rättigheter respekteras fullt ut i enlighet med EU:s standarder och relevanta konventioner från Internationella arbetsorganisationen (ILO) ännu inte är fullständig, i synnerhet när det gäller organisationsrätten, rätten till kollektivförhandlingar och strejkrätten.

29. Europaparlamentet uppmanar Turkiet att inte tillämpa diskriminerande metoder mot utländska företag genom att ge turkiska budgivare en prisfördel på 15 procent vid offentliga upphandlingar, och uppmanar Turkiet att ansluta sig till WTO:s avtal om offentlig upphandling.

30. Europaparlamentet betonar att varumärkesförfalskade produkter, inklusive läkemedel och kosmetika, är ett problem i handelsförbindelserna mellan EU och Turkiet och gör att Turkiet blir mindre attraktivt för utländska direktinvesteringar. Parlamentet uppmanar Turkiet att effektivt tillämpa den nya lagstiftningen om immateriella rättigheter för att främja handelsförbindelserna med EU. När bestämmelser utvecklas för immaterialrätten måste det skapas bättre balans mellan internationella villkor inom lagstiftningen om immateriella rättigheter och de nationella behoven av ekonomisk utveckling.

31. Europaparlamentet noterar att små och medelstora företag utgör 99 procent av de turkiska företagen och står för 70 procent av sysselsättningen i Turkiet. Parlamentet uppmanar Turkiet att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering och välkomnar Turkiets nionde utvecklingsplan som fokuserar på utgifter till forskning och utveckling, vilket är avgörande när det gäller att öka små och medelstora företags konkurrenskraft.

32. Europaparlamentet välkomnar resultatet av folkomröstningen till stöd för konstitutionella reformer.

33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och Turkiets regering.

Tillämpningen av EU-lagstiftning som syftar till att bevara biologisk mångfald

P7_TA(2010)0325

Europaparlamentets resolution av den 21 september 2010 om tillämpningen av EU-lagstiftning som syftar till att bevara biologisk mångfald (2009/2108(INI))

(2012/C 50 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

— med beaktande av kommissionens meddelande: ”Att stoppa förlusten av biologisk mångfald till 2010 – och därefter: Att upprätthålla ekosystemtjänster för mänskligt välbefinnande” (KOM(2006)0216),

— med beaktande av kommissionens meddelande ”En halvtidsutvärdering av genomförandet av gemenskapens handlingsplan för biologisk mångfald” (KOM(2008)0864),

Tisdagen den 21 september 2010

— med beaktande av kommissionens meddelande ”Förslag till en EU-strategi och EU-mål för biologisk mångfald efter 2010”, (KOM(2010)0004),

— med beaktande av kommissionens rapport om bevarandestatus för livsmiljöer och arter i enlighet med artikel 17 i direktivet om bevarande av livsmiljöer (KOM(2009)0358),

— med beaktande av rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar ([1]) (nedan kallat fågeldirektivet) och av Europaparlamentets resolution av den 17 januari 2001 ([2]) om genomförande av direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ([3]) (nedan kallat livsmiljödirektivet),

— med beaktande av rådets (miljö) slutsatser av den 25 juni 2009 om en halvtidsutvärdering av genomförandet av EU:s handlingsplan för biologisk mångfald och en EU-strategi mot invasiva främmande arter,

— med beaktande av det informella rådsmötet den 26–27 januari 2010 i Madrid som antog de så kallade Cibeles-prioriteringarna och rådets (miljö) slutsatser av den 15 mars 2010 om biologisk mångfald efter 2010 – Vision och mål inom EU och globalt samt internationellt system för tillträde och fördelning av nytta,

— med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 25–26 mars 2010, särskilt punkt 14,

— med beaktande av sin resolution av den 22 maj 2007 om att stoppa förlusten av biologisk mångfald till 2010 ([4]),

— med beaktande av toppmötet i Göteborg 2001, där man enades om att stoppa förlusten av biologisk mångfald fram till 2010 som ett led i en strategi för hållbar utveckling,

— med beaktande av undersökningen om ekosystemens och den biologiska mångfaldens ekonomiska aspekter (TEEB) (http://www.teebweb.org),

— med beaktande av kommissionens meddelande ”En EU-strategi mot invaderande arter” (KOM(2008)0789),

— med beaktande av EU:s blåbok ”En integrerad havspolitik för Europeiska unionen” (KOM(2007)0575 och SEK(2007)1278) och de pågående förberedelserna inför reformen av den gemensamma fiskeripolitiken,

— med beaktande av åtgärderna inriktade på att stärka naturskyddet och den biologiska mångfalden inom ramen för ”hälsokontrollen” av den gemensamma jordbrukspolitiken och de möjligheter som uppstår genom den reform av den gemensamma jordbrukspolitiken som för närvarande diskuteras,

— med beaktande av oberoende experters forskningsresultat i studien om den nationella tillämpningen av rådets livsmiljödirektiv – studie PE 410.698, Utredningsavdelning C, 2009 – särskilt när det gäller bristen på utvärdering av alternativ till och kumulativa effekter av projekt och i samband med otillfredsställande skötsel av områden och beslut som ska fattas om kompensatoriska åtgärder, bristande verifiering av sådana åtgärder och det faktum att de ofta, om de överhuvudtaget genomförs, genomförs för sent,

— med beaktande av att 2010 är FN:s år för biologisk mångfald,

— med beaktande av konferensen för parterna (COP15) till konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (CITES), som ägde rum i Doha i Qatar den 13–25 mars 2010,

— med beaktande av det kommande femte mötet för partskonferensen i dess egenskap av möte mellan parterna till Cartagenaprotokollet om biosäkerhet (COP-MOP 5) och konferensen för parterna (COP 10) till FN:s konvention om biologisk mångfald,

([1]) EGT L 103, 25.4.1979, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 368).
([2]) EGT C 262, 18.9.2001, s. 132.
([3]) EGT L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG.
([4]) EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 117.

— med beaktande av Europeiska miljöbyråns rapport nr 4/2009 med titeln ”Progress towards the European 2010 biodiversity target”, särskilt bilagan ”SEBI 2010 Biodiversity indicator”,

— med beaktande av kommissionens vägledande dokument ”Riktlinjer för inrättandet av Natura 2000-nätverket i havsmiljön. Tillämpningen av livsmiljödirektivet och fågeldirektivet” (maj 2007),

— med beaktande av EU 2020-strategin,

— med beaktande av den tredje ”Global Biodiversity Outlook” från FN,

— med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandena från utskottet för fiskeri och utskottet för framställningar (A7-0241/2010), och av följande skäl:

A. EU-lagstiftningen bör påverka den biologiska mångfalden, med ramdirektivet om vatten (2000/60/EG) eller ramdirektivet om en marin strategi (2008/56/EG) som förebild.

B. Genom kommissionens meddelande står det klart att EU inte har uppnått sitt mål för biologisk mångfald för 2010.

C. Hälsokontrollen av arter och livsmiljötyper som skyddas enligt livsmiljödirektivet visar att en majoritet av arterna och livsmiljötyperna har en ogynnsam bevarandestatus, att de dör ut oroande snabbt – enligt vissa beräkningar har den biologiska mångfalden minskat med 30 procent under de senaste 40 åren – och att drivkrafterna bakom denna alltför stora förlust av biologisk mångfald inte visar tecken på att försvagas. Livsmiljöer och arter av EU-intresse kan hotas av de antropogena klimatförändringarna. Forskare menar att det finns många oregistrerade arter vilket gör det svårt att få grepp om den verkliga omfattningen av förlusten av biologisk mångfald.

D. Flera faktorer har hindrat EU från att uppnå 2010-målet, bland annat oförmågan att erkänna och hantera de främsta orsakerna till den minskade biologiska mångfalden, ofullständigt genomförande av lagstiftningen, ofullständigt och bristfälligt införlivande i sektorspolitiken, otillräcklig vetenskaplig kunskap och uppgiftsluckor, avsaknad av politisk vilja, otillräcklig finansiering samt brist på ytterligare ändamålsenligt inriktade instrument för bestämda problem som invasiva främmande arter.

E. Biologisk mångfald som världens naturkapital är nödvändig för mänskligt liv på jorden och samhällenas välfärd, både direkt och indirekt genom dess ekosystemtjänster. Biologisk mångfald spelar en central roll i den globala kampen mot hunger och för tryggad livsmedelsförsörjning. Bevarandet och den hållbara användningen av biologisk mångfald är en förutsättning för mildrande av och anpassning till klimatförändringarna.

F. Den biologiska mångfalden utgör den oundgängliga grunden för den mänskliga utvecklingen och förlust av biologisk mångfald och den följaktiga förlusten av naturarv skapar obalans och leder till avsevärda ekonomiska förluster och minskad välfärd, i samma storlek som kostnaderna för att inte vidta åtgärder mot klimatförändringarna.

G. I undersökningen om ekosystemens och den biologiska mångfaldens ekonomiska aspekter (TEEB) bekräftas också att förlust av biologisk mångfald leder till avsevärda ekonomiska förluster och minskad välfärd.

H. En nyligen genomförd Eurobarometerundersökning visar att en majoritet av EU-medborgarna inte känner till begreppet biologisk mångfald och konsekvenserna av förlusten av biologisk mångfald.

I. När arter dör ut kan det medföra att näringskedjan bryts, och denna är oumbärlig för andra växt- och djurarters överlevnad och av oerhört stor vikt för livsmedelsproduktionen, anpassningen till klimatförhållandena, motståndskraften mot yttre faktorer och bevarandet av genetiska värden.

Tisdagen den 21 september 2010

Allmänt

1. Europaparlamentet är djupt oroat över den mycket snabba förlusten av biologisk mångfald på grund av mänsklig verksamhet. Om den fortsätter i samma takt som under de senaste årtiondena kommer naturen att vara kraftigt utarmad och oåterkalleligt skadad 2050. Parlamentet understryker att fungerande ekosystem är en förutsättning för vår existens.

2. Europaparlamentet framhåller att biologisk mångfald är den viktigaste indikatorn för en god miljöstatus.

3. Europaparlamentet inser att det är oacceptabelt att inte stoppa förlusten av biologisk mångfald, inte endast ur ett etiskt men även ur ett ekologiskt och ekonomiskt perspektiv, eftersom den berövar framtida generationer den rika, naturliga biologiska mångfaldens ekosystemtjänster och välfärdsaspekter. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas därför att förbättra styrningen och efterlevnaden av föreskrifterna för den biologiska mångfalden inrikes såväl som utrikes.

4. Europaparlamentet är dessutom medvetet om att det krävs en samordnad lösning och en framtida strategi för biologisk mångfald i EU för att framgångsrikt hantera den trefaldiga krisen när det gäller livsmedelssäkerhet, förlust av biologisk mångfald och klimatförändringar, och att denna strategi måste integreras fullständigt i strategierna för att bekämpa fattigdom och hunger och för att mildra klimatförändringarna och genomföra nödvändiga anpassningar.

5. Europaparlamentet konstaterar att icke-statliga organisationer har en viktig roll i skyddandet av den biologiska mångfalden genom att bidra till beslutsprocessen, som aktörer på fältet, och genom att öka den allmänna medvetenheten.

6. Europaparlamentet understryker att den förlust av välfärd som följer av förlusten av biologisk mångfald i pågående studier, till exempel undersökningen om ekosystemens och den biologiska mångfaldens ekonomi (TEEB), beräknas uppgå till cirka 50 miljarder euro per år (knappt 1 procent av BNP) och förmodas stiga till 14 biljoner euro per år eller 7 procent av den förväntade BNP år 2050.

7. Europaparlamentet instämmer dock i TEEB-rapportens slutsats att det finns metodologiska begränsningar för mätningen av det ekonomiska värdet av förlusten av biologisk mångfald och att de etiska och generationsövergripande aspekterna av att bevara den biologiska mångfalden inte får hamna i skymundan.

8. Europaparlamentet är djupt bekymrat över att det inte alls framgår av den internationella politiska dagordningen att det är nödvändigt att så snart som möjligt stoppa förlusten av biologisk mångfald.

EU och den biologiska mångfalden

9. Europaparlamentet beklagar djupt att EU:s mål att stoppa förlusten av biologisk mångfald fram till 2010, som man enades om vid toppmötet i Göteborg 2001, inte har uppnåtts och delar den oro som många framställare har uttryckt för Europaparlamentet.

10. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande ”Förslag till en EU-strategi och EU-mål för biologisk mångfald efter 2010”.

11. Europaparlamentet välkomnar dessutom rådets (miljö) slutsatser av den 15 mars 2010 om biologisk mångfald, inklusive det nya kapacitetsmålet för att få ett slut på förlusten av biologisk mångfald och förstörelsen av ekosystemtjänster i EU senast 2020 och att i görligaste mån återställa dem utan att det påverkar de naturliga förändringarna i den biologiska mångfalden, samt Europeiska rådets slutsatser av den 25–26 mars 2010 där man bekräftade det brådskande behovet av att motverka den pågående förlusten av biologisk mångfald och förstörelsen av ekosystemen.

12. Europaparlamentet anser att den absolut minsta ambitionsnivån är att stoppa förlusten av biologisk mångfald fram till 2020.

13. Europaparlamentet pekar på värdefulla och redan pågående initiativ för att återställa biologisk mångfald och ekosystemtjänster och anser att sådant återställande även måste vara en del av kapacitetsmålet för 2020.

14. Europaparlamentet anser att det behövs en gedigen miljömässig, ekonomisk och social konsekvensanalys i sådana fall då det saknas data.

15. Med tanke på den biologiska mångfaldens och ekosystemtjänsternas globala karaktär, och deras mycket viktiga roll i de globala målsättningarna om hållbar utveckling, minskad fattigdom och hunger samt förbättringar av folkhälsan och människors välbefinnande är Europaparlamentet övertygat om att en framtida EU-strategi även måste driva på EU:s internationella insatser för att undvika förlust av biologisk mångfald, eftersom TEEB-undersökningen och andra liknande studier har givit tillräckliga bevis för att detta är kostnadseffektivt och genomförbart och därmed på ett effektivare sätt bidrar till att millennieutvecklingsmålen uppnås senast 2015.

16. Europaparlamentet betonar dessutom att det behövs gemensamma EU-åtgärder för att ta itu med problemet med invasiva främmande arter, som ett led i en politik för skydd och förbättring av den biologiska mångfalden, och påpekar att det finns ett mycket nära samband mellan transportkorridorer och den omfattande introduktionen av främmande arter.

Natura 2000

17. Europaparlamentet inser att det är mycket viktigt att på ett fullständigt och korrekt sätt genomföra Natura 2000-lagstiftningen för att uppnå EU:s mål för biologisk mångfald, klimatförändringar och hållbar utveckling. Parlamentet anser därför att det är mycket viktigt att det framtida samarbetet med markanvändarna vid genomförandet av Natura 2000 stärks och präglas av samarbetsvilja. Parlamentet framhåller att avsevärda framgångar redan har uppnåtts genom Natura 2000-insatserna.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullt ut genomföra artikel 6 i livsmiljödirektivet.

19. Trots de positiva och påtagliga resultat som uppnåtts av vissa medlemsstater när det gäller flera arters bevarandestatus är Europaparlamentet fortfarande oroat över det fullständiga och grundliga genomförandet av Natura 2000-lagstiftningen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att omgående ge högre prioritet åt genomförandet av Natura 2000.

20. Europaparlamentet välkomnar det faktum att Natura 2000-nätverksområdena utgör 18 procent av EU:s territorium (på land) och de snabba framstegen med att utarbeta bevarandeåtgärder eller förvaltningsplaner. Parlamentet är bestört över att medlemsstaterna inte respekterat tidsfristerna i direktivet. Medlemsstaterna uppmanas därför att omedelbart vidta åtgärder för att fullt ut genomföra fågeldirektivet och livsmiljödirektivet.

21. Europaparlamentet är oroat över bristen på framsteg när det gäller att inrätta Natura 2000-nätverket i havsmiljön och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda nödvändiga förfaranden.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta en nätverksmodell för marina skyddade områden som gör det möjligt att förena bevarandet av miljön med ett hållbart fiske. Kommissionen uppmanas vidare att lämna regelbundna rapporter om dels de framsteg som medlemsstaterna har gjort i tillämpningen av fågeldirektivet och livsmiljödirektivet, särskilt i fråga om upprättandet av Natura 2000-nätverket i havsmiljön, eftersom färre än 10 procent av de skyddade områdena i dagsläget är marina områden, dels medlemsstaternas rapporterings- och övervakningsskyldigheter.

23. Europaparlamentet konstaterar att marina arter och livsmiljöer åtnjuter ett sämre skydd än landlevande arter och livsmiljöer i EU:s lagstiftning om biologisk mångfald, och uppmanar därför kommissionen att utvärdera bristerna i och genomförandet av denna lagstiftning och att skapa marina skyddade områden där ekonomiska aktiviteter som fiskeri omfattas av en förbättrad ekosystembaserad förvaltning.

24. Europaparlamentet konstaterar vidare att konventionerna för de regionala farvattnen runt EU, såsom Ospar, Helcom och Barcelona, utgör en viktig ram för skyddet av marina ekosystem.

25. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna måste ha rätt att ta egna initiativ som går utöver vad som krävs i EU-lagstiftningen för att skydda den marina biologiska mångfalden.

26. Europaparlamentet påminner om att det för ett genomförande av ett sammanhängande Natura 2000-område krävs att de särdrag i landskapet som är av stor betydelse för vilda djur och växter skyddas. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att aktivt engagera sig i att bevara och utveckla förbindelserna mellan skyddade områden, till lands såväl som till havs, samt jordbruksområden med högt naturskyddsvärde.

27. Europaparlamentet stöder de slutsatser Europeiska miljöbyrån dragit om att bevarandestatusen för arter och livsmiljöer som skyddas av EU:s livsmiljödirektiv väcker oro och att man inte bör rikta in alla sina ansträngningar på att bevara öar med biologisk mångfald och samtidigt riskera att naturen går förlorad på alla andra ställen, vilket också avspeglar åsikter som EU-medborgare ofta ger uttryck för i sina framställningar till Europaparlamentet.

28. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att direktivet om en marin strategi inte begränsar användningen av marina skyddsområden till Natura 2000, och kräver därför att medlemsstaterna och kommissionen tar hänsyn till och skapar kopplingar mellan alla marina skyddsområden, inklusive de som utsetts inom ramen för regionala havskonventioner, i syfte att skapa ett enhetligt och omfattande nätverk.

29. Europaparlamentet noterar en delvis oundviklig grad av subsidiaritet i EU:s miljölagstiftning, men oroas över att denna grad av flexibilitet kan missbrukas av medlemsstaterna när de ska genomföra den. Parlamentet beklagar att det finns slående skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller exempelvis Natura 2000-områdenas ”externa effekt”, gruppundantag för viss ”befintlig verksamhet” eller tillämpning av försiktighetsprincipen. När sådana slående skillnader konstateras bör man också fastställa att de berörda medlemsstaterna inte tillämpar bestämmelserna på ett sätt som gör att målen för biologisk mångfald inte kan uppnås effektivt.

30. Med tanke på dessa skillnader mellan medlemsstaterna uppmanar Europaparlamentet kommissionen att vid behov ytterligare förklara direktiven eller ge vägledning. Sådana förklaringar eller vägledningar ska helst bygga på och/eller beskrivas med bästa praxis.

31. Europaparlamentet framhåller vikten av att tillämpa försiktighetsprincipen i fråga om miljö som är av vikt för den biologiska mångfalden i enlighet med EU-domstolens beslut.

32. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att se till att miljökonsekvensbedömningar och strategiska miljöbedömningar håller tillräckligt hög kvalitet när det gäller den biologiska mångfalden så att man garanterar att Natura 2000-lagstiftningen genomförs väl.

33. Europaparlamentet efterlyser ett stärkande av direktivet om miljökonsekvensbedömning och en mycket mer rigorös tolkning av dess målsättningar i syfte att undvika nettoförluster och om möjligt öka den biologiska mångfalden och införa särskilda krav för den pågående övervakningen av projektens inverkan på den biologiska mångfalden och effektiviteten i mildringsåtgärderna, med lämpliga bestämmelser om tillträdet till denna information och om efterlevnaden av föreskrifterna.

34. Europaparlamentet anser att ett bättre gränsöverskridande samarbete avsevärt skulle kunna bidra till att Natura 2000-målen uppnås.

35. Europaparlamentet är dessutom oroat över bristen på gränsöverskridande samarbete, vilket kan leda till att identiska områden hanteras på olika sätt, och understryker nyttan av att använda sig av befintliga instrument såsom det rättsliga instrumentet för Europeiska grupperingen för territoriellt samarbete (EGTS).

36. Europaparlamentet uppmanar enträget kommissionen att inrikta sig mer på ekosystemtjänster i sin framtida strategi för biologisk mångfald och inom ramen för Natura 2000, men att också samtidigt fortsätta och öka ansträngningarna för att åstadkomma en gynnsam bevarandestatus för arterna och deras livsmiljöer.

Integrering i andra politikområden

37. Europaparlamentet är övertygat om att Natura 2000-nätverket på land och till havs inte är det enda EU-instrumentet för bevarande av den biologiska mångfalden, utan att det behövs en mer övergripande helhetssyn för att EU:s politik för biologisk mångfald ska lyckas.

38. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att se till att biologisk mångfald ytterligare integreras med andra EU-politikområden – som jordbruk, skogsbruk, fiske, regional politik och sammanhållning, energi, industri, transport, turism, utvecklingssamarbete, forskning och innovation – på ett ömsesidigt stärkande sätt samt att göra Europeiska unionens sektorsinriktade politik och budgetpolitik mer samstämmiga med varandra. Parlamentet betonar att det framför allt i den gemensamma jordbrukspolitiken, regionalpolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken finns stora möjligheter att ytterligare prioritera den biologiska mångfalden.

39. Europaparlamentet vill framhålla kopplingen mellan vattenförvaltningen och den biologiska mångfalden som en central faktor för bevarande av liv och en hållbar utveckling.

40. Europaparlamentet anser att jordbrukarna spelar en viktig roll för uppnåendet av EU:s mål för biologisk mångfald. Parlamentet påpekar att det 1992 gjordes en ansats för att integrera skyddet av den biologiska mångfalden i den gemensamma jordbrukspolitiken och att det därefter i samband med reformen av denna politik 2003 har införts åtgärder, däribland tvärvillkoren, det samlade gårdsstödet (frikoppling) och landsbygdsutveckling, som innebär fördelar för den biologiska mångfalden.

41. Europaparlamentet uttrycker emellertid oro över EU-jordbrukarnas möjligheter att fortsätta att producera livsmedel av hög kvalitet på ett konkurrenskraftigt sätt. Parlamentet anser att reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken bör leda till att jordbrukarna får ordentlig ersättning för sina insatser för att EU:s mål för biologisk mångfald ska uppnås.

42. Europaparlamentet påpekar att jord- och skogsbruket i Europa på ett avgörande sätt har bidragit till den rikedom när det gäller arter och biotoper och de mångsidiga kulturlandskap som idag betraktas som viktiga att bevara. Parlamentet betonar därför att man endast genom jord- och skogsbruket kan garantera ett öppet kulturlandskap och en bevarad biologisk mångfald i EU på lång sikt.

43. Europaparlamentet välkomnar de tidigare försöken att göra miljöhänsyn, såsom införande av miljöåtgärder inom jordbruket samt goda jordbruks- och miljöförhållanden, till en integrerad del i den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken till att ytterligare stärka denna utveckling och arbeta för ett hållbart jordbruk där värnande av naturen är en grundläggande princip genom exempelvis införande av ersättning för ekologiska tjänster och tillhandahållande av vissa tydligt definierade offentliga varor, inklusive hållbart jordbruk i ekologiskt känsliga områden, som Natura 2000-områden. På så sätt kan man säkerställa att hållbara jordbruksmetoder får stöd i framtiden, att när god praxis har etablerats kan den belönas och uppmuntras samt att jordbrukare inte får ekonomiska eller andra nackdelar och därmed skapa förhållanden som gör det möjligt för jordbrukare att fortsätta att bidra till den biologiska mångfalden i framtiden.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att starkare kontrollera att alla EU:s förordningar och direktiv efterlevs, i synnerhet de som berör den biologiska mångfalden.

45. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska unionen inom ramen för sin jordbrukspolitik har fastställt tvärvillkor som ska bevara den biologiska mångfalden, men beklagar att dessa inte alltid genomförs och kontrolleras på ett enhetligt sätt inom EU.

46. Europaparlamentet är medvetet om att markanvändningspolitiken är en annan central del av naturskyddet och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att förbättra införlivandet av kriterier för biologisk mångfald i beslutsfattandet på lokal och regional nivå i frågor som rör markanvändning och territoriell politik, även i den regionala politiken och sammanhållningspolitiken.

47. Europaparlamentet betonar att markanvändning och bevarande av biologisk mångfald inte står i motsats till varandra och att en integrerad markanvändning skapar livsmiljöer för biologisk mångfald.

48. Europaparlamentet understryker vikten av att stoppa och vända förlusten av biologisk mångfald när det gäller odlade växtarter och växtsorter, som bryter ned den genetiska bas som människans livsmedelshållning och djurs foderhållning är beroende av. Parlamentet understryker att man måste främja användningen av traditionella jordbrukssorter som är specifika för vissa regioner.

Tisdagen den 21 september 2010

49. Med tanke på det ekonomiska, sociala och miljömässiga värdet av jordbruksväxternas och boskapens genetiska variation, uppmanar Europaparlamentet kommissionen att fastställa särskilda prioriteringsmål för att stoppa förlusten av genetisk variation och inhemska arter. Parlamentet vill också att man fastställer en definition för ”inhemska”/”främmande” arter och att man vidtar åtgärder för deras bevarande.

50. Europaparlamentet anser att de jordbrukare som tillhandahåller ytterligare ekosystemtjänster till förmån för bevarandet av den biologiska mångfalden bör få ersättning via den gemensamma jordbrukspolitiken i form av en EU-finansierad direktbetalning baserad på den ytterligare ytan. Parlamentet upprepar sin begäran om ett bonussystem inom systemet för tvärvillkor för att tilldela jordbrukarna bonuspoäng för åtgärder som främjar den biologiska mångfalden och som vidtas utöver skyldigheterna att respektera god jordbrukssed och goda miljöförhållanden.

51. Europaparlamentet konstaterar att miljölagstiftningen har uppnått många goda resultat, t.ex. införandet av ett integrerat växtskydd och ny EU-lagstiftning om bekämpningsmedel som möjliggör ett särskilt växtskydd som koncentreras mot skadliga organismer och samtidigt skyddar nyttodjur.

52. Europaparlamentet välkomnar reformen av den gemensamma fiskeripolitiken som för närvarande förbereds och uppmanar kommissionen att integrera kriterier för biologisk mångfald i sina framtida lagförslag. Parlamentet kräver dessutom att hållbara modeller för vattenbruk utarbetas som ett möjligt alternativ till fiske, i linje med kommissionens förslag i dess meddelande ”Mot en hållbar framtid för vattenbruket” (KOM(2009)0162) med hänsyn till Europaparlamentets ståndpunkt i sin resolution av den 17 juli 2010.

53. Europaparlamentet påpekar att de främsta verktygen för att uppnå målen för biologisk mångfald i den marina miljön, utöver fågeldirektivet och livsmiljödirektivet, är ramdirektivet för vatten för kustvattenområden och ramdirektivet om en marin strategi för alla havsområden.

54. Europaparlamentet anser att ett av de viktigaste målen inom den gemensamma fiskeripolitiken bör vara att minska mängden fisk som kastas överbord, och uppmanar kommissionen att identifiera orsakerna till att fångst kastas överbord och att ta fram lösningar för varje form av fiske, särskilt genom införande av kvoter för flerartsfiske eller biomassa med hjälp av fiskeredskapens selektivitet, såsom en ökad användning av kvadratiska maskor och fysisk planering av bestånden.

55. Europaparlamentet anser att de regionala fiskeriorganisationerna är ansvariga för fiskeriförvaltningen och att de är garanter för ett ansvarigt fiske på öppet hav. Parlamentet anser därför att deras befogenheter måste stärkas, i synnerhet vad beträffar kontroller och avskräckande sanktioner, och att de ska ha det huvudsakliga ansvaret för att förvalta bestånd av vissa kommersiellt viktiga marina arter och för att föreskriva användning av fångstintyg.

56. Europaparlamentet understryker att det behövs ytterligare insatser på områdena för integrerad förvaltning av kustområden och fysisk planering i kust- och havsområden, eftersom dessa kan bli viktiga inslag i en deltagarorienterad ekosystembaserad strategi genom vilken bevarandet och en hållbar förvaltning av havs- och kustregioner garanteras och de naturliga processerna och ekosystemens bärförmåga respekteras.

57. Med tanke på den omfattande förlusten av biologisk mångfald i vattenmiljöer och förstörelsen av vattenekosystemen framhåller Europaparlamentet att det är viktigt att ramdirektivet om vatten genomförs fullt ut och understryker att förlusten av biologisk mångfald måste tas upp i förvaltningsplaneringen för avrinningsdistrikt.

58. Europaparlamentet uppmanar enträget medlemsstaterna att utforma sin skogsbrukspolitik på ett sätt som helt tar hänsyn till skogens roll som reserv för biologisk mångfald, för att bevara och forma marken, dess kolupptagnings- och luftreningsegenskaper samt dess roll för medborgarnas rekreation.

59. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande ”Bekämpande av avskogning och skogsdegradering för att motverka klimatförändringen och minskningen av den biologiska mångfalden” (KOM(2008)0645) i vilket man efterlyser att minskningen av världens skogstäcke ska stoppas senast 2030.

60. Europaparlamentet vill uppmärksamma det faktum att den växande efterfrågan på jordbruksbränsle och det därmed ökade trycket på produktionen av sådant bränsle hotar den biologiska mångfalden, särskilt i utvecklingsländer, på grund av förstörelsen och omställningen av livsmiljöer och ekosystem, bland annat våtmarker och skogar.

61. Europaparlamentet betonar behovet av att öka budgeten för forskning om miljö och biologisk mångfald inom ramen för det åttonde ramprogrammet, i proportion till de enorma behoven och utmaningarna med att ta itu med både förlust av biologisk mångfald och klimatförändring.

62. Europaparlamentet framhåller att kommissionen i punkt 8 i rådets slutsatser av den 21 oktober 2009 uppmanas att sektorsvis omgående se över de subventioner som innebär negativa konsekvenser för miljön. Parlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart agera utifrån dessa slutsatser för att undvika att subventioner ges till en politik som har en negativ inverkan på den biologiska mångfalden i Europa.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja förberedelsefasen av utvecklingen av det sjunde miljöhandlingsprogrammet till att föra debatten framåt samt understödja konkreta åtgärder för biologisk mångfald i EU.

Biologisk mångfald och klimatförändring

64. Europaparlamentet betonar den livsviktiga betydelsen av biologisk mångfald och motståndskraftiga ekosystem för mildrande av och anpassning till klimatförändringen, med tanke på att ekosystemen på land och i havet för närvarande absorberar omkring hälften av de antropogena koldioxidutsläppen.

65. Europaparlamentet välkomnar det växande stödet för åtgärder som kan minska effekterna av klimatförändringarna och som även kan gynna den biologiska mångfalden, men de bör inte ha en negativ inverkan på de övriga ekonomiska medlen till den biologiska mångfalden.

66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att de åtgärder som vidtas inom ramen för mildrande av och anpassning till klimatförändringarna inte får negativa effekter för den biologiska mångfalden av havs- och landlevande arter.

67. Europaparlamentet understryker att marken spelar en viktig roll för uppnåendet av EU:s mål för biologisk mångfald. Parlamentet konstaterar att markförstöring i första hand har lokala och regionala orsaker och effekter och att subsidiaritetsprincipen följaktligen bör iakttas. Medlemsstaterna uppmanas att fullgöra sina skyldigheter att garantera markens kvalitet och se till att den är i gott skick och de medlemsstater som saknar markskyddslagstiftning uppmanas att ta sitt ansvar.

Det ekonomiska värdet av biologisk mångfald

68. Europaparlamentet påminner om att fisket, i ekonomiskt och socialt hänseende, spelar en viktig roll för kustutvecklingen och, i miljömässigt hänseende, för de marina ekosystemen. Parlamentet anser att den gemensamma fiskeripolitiken inte bör hindra utan snarare göra det lättare för medlemsstaterna att uppfylla kraven i lagstiftningen om biologisk mångfald, särskilt vad gäller införandet av lämpliga skyddsåtgärder i marina Natura 2000-områden.

69. Europaparlamentet är medvetet om de stora möjligheterna till arbetstillfällen och utvecklingen av en hållbar ekonomi och grön infrastruktur, som genom sin karaktär skulle medföra lokala arbetstillfällen (som inte kan omlokaliseras till tredjeländer) och därigenom avsevärt bidra till EU 2020-strategin.

70. Europaparlamentet är dessutom fast övertygat om att resurseffektivitet, hållbar ekonomisk utveckling och naturskydd kan och bör gå hand i hand. Parlamentet fäster särskild uppmärksamhet vid utvecklingen av eko- och jordbruksturism där rekreation och bevarande ömsesidigt stärker varandra.

71. Europaparlamentet understryker vikten av att bevara den biologiska mångfalden inom ramen för genomförandet av Europa 2020-strategin, inte bara på grund av de nya arbetstillfällen som detta kan förväntas medföra utan också på grund av att det bidrar till en effektiv och hållbar resursanvändning. Parlamentet konstaterar att den ökade materialproduktionen, handeln och konsumtionen är viktiga drivkrafter bakom förlusten av biologisk mångfald och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att anta åtgärder för att understödja och utveckla en resurseffektiv och hållbar konsumtions- och produktionspolitik.

Tisdagen den 21 september 2010

Finansiering

72. Europaparlamentet noterar kommissionens bedömning 2004 att den årliga kostnaden för förvaltning av Natura 2000 skulle uppgå till 6,1 miljarder euro. Parlamentet påpekar emellertid att enligt TEEB-undersökningen är vinsten av att bevara den biologiska mångfalden upp till hundra gånger högre.

73. Europaparlamentet beklagar dock djupt att inga kompletterande finansieringskällor för genomförandet av Natura 2000-direktiven har tillhandahållits av kommissionen och att det inte finns någon tydlig analys av de faktiska belopp som varje år avsätts till bevarandet av biologisk mångfald i EU samt kräver att medlemsstaterna och kommissionen samarbetar för att förtydliga detta.

74. Europaparlamentet förespråkar ett ökat gemenskapsansvar för skyddet av naturvärdena inom Natura 2000-nätverket, särskilt i fråga om finansieringen.

75. Europaparlamentet välkomnar utgiftsökningen för Life+ (+ 8 procent i budgetförslaget för 2011), men betonar att detta instrument även fortsättningsvis endast utgör en mycket liten del av EU:s budget (0,2 procent). Parlamentet konstaterar även att de EU-finansierade bevarandeåtgärderna inte alltid fortgår efter det att EU-finansieringen upphör. Parlamentet uppmanar kommissionen att i större utsträckning beakta de olika faktorer som påverkar projektens hållbarhet samt att införa en systematisk uppföljning av projekten efter slutbetalningen.

76. Europaparlamentet är medvetet om att ytterligare medel för bevarande av biologisk mångfald finns tillgängliga genom andra instrument, som strukturfonderna och fonden för landsbygdsutveckling, men beklagar djupt att de flesta medlemsstater utnyttjar denna möjlighet i begränsad omfattning. Parlamentet påminner om att det största bidraget i finansieringen av den biologiska mångfalden för närvarande ges av Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling.

77. Utan att föregripa framtida diskussioner om den nya fleråriga budgetramen (från 2014 och framåt) och halvtidsöversynen av den nuvarande budgetramen (2007–2013) förväntar sig Europaparlamentet att nedskärningarna i budgeten kommer att göra det än mer nödvändigt att uppnå ett högt mervärde och ökad effektivitet i de europeiska utgifterna, inklusive utgifterna för biologisk mångfald.

78. Europaparlamentet framhåller därför att det är viktigt att skapa en bättre inblick i om utgifterna för biologisk mångfald är ändamålsenliga och uppmanar kommissionen att ge exempel på bästa praxis i fråga om effektivitet och mervärde.

79. Europaparlamentet välkomnar IUCN:s rekommendation att 0,3 procent av BNP ska ges till nationella åtgärder för att bevara den biologiska mångfalden.

80. Europaparlamentet konstaterar med oro att antalet projekt som varje år finansieras inom ramen för LIFE+ ligger under den planerade tilldelningen i flera medlemsstater. Parlamentet uppmanar kommissionen att åtgärda orsakerna till denna brist på genomförande och att om nödvändigt föreslå ändringar av programbestämmelserna, särskilt bestämmelserna om hur stora summor samfinansieringen ska uppgå till.

81. Europaparlamentet är övertygat om att endast de offentliga utgifterna inte kommer att räcka till för att uppnå EU:s kapacitetsmål och betonar vikten av att även företagen tar sitt ansvar för hänsynen till biologisk mångfald. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheterna att genomföra strategier som uppmuntrar positiva investeringar för att bevara den biologiska mångfalden och som avråder från investeringar som påverkar den biologiska mångfalden, både i offentlig och privat sektor. Parlamentet välkomnar därför kommissionens inrättande av en plattform för företag och biologisk mångfald som ska engagera den privata sektorn i dagordningen för den biologiska mångfalden.

82. Europaparlamentet rekommenderar ökad flexibilitet i fråga om reglerna för berättigande till finansiering av projekt som syftar till att bevara den biologiska mångfalden och att uppmuntra alla berörda aktörer att söka sådan finansiering.

83. Europaparlamentet betonar dessutom behovet av att baka in externa kostnader, risker och effekter, som bevarandet av kulturlandskapet, skadorna på den biologiska mångfalden eller kostnaderna för att stödja biologisk mångfald, i produkternas slutliga marknadspris. Detta ligger också i företagens långsiktiga intressen om de vill behålla tillgången till naturresurser. Parlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt och allra senast före utgången av 2010 offentliggöra det meddelande om den framtida finansieringen av Natura 2000 som den aviserat, så att denna aspekt kan behandlas tillsammans med den nya strategin för biologisk mångfald för perioden fram till 2020.

Uppgifts- och kunskapsbas

84. Europaparlamentet understryker vikten av en integrerad miljöredovisning så att man kan analysera sambanden mellan miljö och ekonomi på europeisk, nationell och regional nivå för att bedöma hur naturresurserna påverkas av produktions- och konsumtionsmönstren, och medlemsstaterna uppmanas att regelbundet förse Eurostat och Europeiska miljöbyrån med nödvändiga uppgifter.

85. Europaparlamentet påpekar att forskning och utveckling är av central betydelse för att man ska kunna fylla de befintliga kunskapsluckorna och säkerställa regelbunden övervakning av den biologiska mångfaldens utveckling samt för utarbetandet av strategiska verktyg som stoppar förlusten av biologisk mångfald.

86. Europaparlamentet välkomnar kommissionens sammanfattande rapport 2001–2006 där man utvärderar statusen för skyddade livsmiljöer och arter i EU och medlemsstaternas framsteg i genomförandet av Natura 2000-lagstiftningen, men beklagar att statusen ofta klassificeras som ”okänd”. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra sin rapportering och Europeiska miljöbyrån och kommissionen att säkerställa en högre tillförlitlighet och jämförbarhet mellan uppgifter i sina framtida rapporter.

87. Europaparlamentet betonar behovet av att ta fram ett klart referensvärde, med utgångspunkt från vilket kommissionen kan mäta framstegen i uppnåendet av (del-) målen, och välkomnar därför det grundscenario för biologisk mångfald som utvecklats av Europeiska miljöbyrån. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang också Europeiska miljöbyråns arbete med det europeiska informationssystemet för biologisk mångfald (BISE) och grundscenariot för biologisk mångfald som kommer att tillhandahålla användbara verktyg för att förbättra och finjustera utformningen av politiken för biologisk mångfald, i synnerhet för den strategiska plan som kommissionen är i färd med att utarbeta. Befintliga uppgifter bör användas, i stället för att man insisterar på en ny uppgiftsinsamling.

88. Med tanke på allmänhetens nuvarande brist på kunskap om betydelsen av biologisk mångfald välkomnar Europaparlamentet kommissionens informationskampanj och uppmanar medlemsstaterna att stärka sina insatser för att kraftigt öka kunskapen och utbyta bästa metoder.

Internationella aspekter

89. Europaparlamentet uttrycker oro över misslyckandet att uppnå eller till och med närma sig det globala målet för minskning av förlusterna av biologisk mångfald fram till 2010, enligt definitionen från världstoppmötet om hållbar utveckling 2002, och över hur den pågående förlusten av biologisk mångfald och förstörelsen av ekosystemen påverkar uppnåendet av millennieutvecklingsmålen och 2015-målet om att minska fattigdomen och hungern och förbättra folkhälsan och människors välbefinnande. Parlamentet uppmanar också kommissionen och medlemsstaterna att stödja integreringen av biologisk mångfald i globala processer som millennieutvecklingsmålen.

90. Europaparlamentet välkomnar konferensen för parterna i konventionen om biologisk mångfald i Nagoya i oktober 2010 och uppmanar EU att skicka en bred, välförberedd och samordnad delegation till denna konferens. Parlamentet understryker vikten av att EU i förväg fastställer en stark och enhetlig ståndpunkt. Det är emellertid oroande att endast miljöministrarna kommer att närvara vid konferensen. För att den internationella dagordningen för biologisk mångfald ska bli framgångsrik krävs en sektorsövergripande metod.

91. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja inrättandet av en mellanstatlig plattform för strategier för forskning om biologisk mångfald och ekosystemtjänster under beskydd av FN:s miljöprogram, och att hjälpa till att skapa denna plattform.

92. Europaparlamentet stöder den idé som diskuterades vid ett möte i juli 2008 under det franska ordförandeskapet om att utveckla Natura 2000-liknande nätverk i EU:s yttersta randområden och de utomeuropeiska länderna och territorierna, där några av världens rikaste platser för biologisk mångfald finns, och understryker behovet av att stödja denna utveckling genom EU:s politiska instrument, såsom utvecklingspolitiken.

93. Europaparlamentet påpekar att avskogningen svarar för mer koldioxidutsläpp än hela transportsektorn och att bevarandet av skogarna är av grundläggande betydelse för bevarandet av den biologiska mångfalden och ekosystemtjänsterna globalt.

Tisdagen den 21 september 2010

94. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att effektivt integrera miljöfaktorn i förbindelserna med tredjeländer tillsammans med respekten för sociala rättigheter och garantier rörande skydd av lokalbefolkningar och ursprungsbefolkningar och deras delaktighet i beslutsprocessen, särskilt när det gäller markanvändning och skogsskydd samt att fortsätta med den ”gröna diplomatin”. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att se till att man i EU:s åtgärdsplan i tolv punkter till stöd för millennieutvecklingsmålen erkänner vikten av att ett hållbart miljöperspektiv integreras i utvecklingssamarbetet och i yttre åtgärder och tillhandahåller riktad finansiering till stöd för biologisk mångfald och ekosystemtjänster.

95. Europaparlamentet framhåller att det behövs innovativa finansieringssystem för att främja erkännandet av (det ekonomiska) värdet av den biologiska mångfalden. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att delta i en global diskussion om behovet av och möjliga former för innovativa betalningssystem för ekosystemtjänster.

96. Europaparlamentet kräver att handelsprodukternas hållbarhet ska vara en central del i internationella handelsavtal. Parlamentet betonar i detta avseende behovet av att införliva ”icke-kommersiella faktorer”, inklusive produktionsmetoder och respekt för biologisk mångfald, i alla framtida WTO-avtal.

97. Europaparlamentet beklagar djupt det misslyckade resultatet av CITES-konferensen, där huvuddelarna av EU-mandatet, såsom skydd av marina arter av stort kommersiellt intresse, inte uppnåddes.

98. Europaparlamentet uppmanar enträget kommissionen och medlemsstaterna att påskynda och effektivisera sitt interna beslutsförfarande och satsa mer resurser och tid på sina diplomatiska insatser gentemot tredjeländer samt att stärka kapaciteterna och samverkanseffekterna mellan konventioner. Parlamentet anser att många av Natura 2000-områdena direkt eller indirekt utsätts för föroreningar samt att skador på natur och miljö också kommer från områden som ligger utanför Europa, och framhåller därför nödvändigheten av att EU:s miljönormer införs i partnerskapsavtal med grannländerna.

*

* *

99. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer

P7_TA(2010)0326

Europaparlamentets resolution av den 21 september 2010 om kommissionens meddelande: En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer (2009/2151(INI))

(2012/C 50 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 februari 2009 ”En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer” ([1]) och dess konsekvensbedömning ([2]), samt kommissionens arbetsdokument av den 14 december 2007 om förstärkning av EU:s varningssystem ([3]),

([1]) KOM(2009)0082.
([2]) SEK(2009)0202.
([3]) SEK(2007)1721.